

sætningsled, må ikke håndhæves, medmindre monopoltilsynet har godkendt de pågældende aftaler m. v. Sådan godkendelse kan gives, når vægtige grunde taler derfor.

Paragraffen, der svarer til det oprindelige forslags § 11, fik efter udvalgets indstilling en helt ny affattelse. I den nye affattelses 1. punktum er det fastslået, at alle aftaler m. v. om mindstepriser eller -avancer i efterfølgende omsætningsled, så længe tilsynets godkendelse ikke foreligger, kun vil være vejledende. I 2. punktum har man ved „vægtige grunde“ bl. a. tænkt på sådanne tilfælde, hvor varen sælges i konkurrence med varer leveret af en udenlandsk virksomhed, der, uden at tilsynet kan gribe ind, håndhæver mindstepriser og -avancer, samt på tilfælde, hvor en vare, på hvilken der er fastsat priser i efterfølgende omsætningsled, af disse anvendes som *lokkevare*. Endvidere har man bl. a. haft for øje dels sådanne tilfælde, hvor hensyn til rationelle indkøb nødvendiggør, at en vares distribution kan finde sted over hele året, dels sådanne tilfælde, hvor det er praktisk ønskeligt, at varen kan byttes i enhver forretning indenfor branchen, og endelig sådanne tilfælde, hvor der til salget af en vare er knyttet forpligtelse til service af ganske særlig karakter.

V. Monopoltilsynets beføjelser til optagelse af forhandlinger og udstedelse af pålæg m. v.

§ 11. Finder monopoltilsynet efter foretagens undersøgelse, at konkurrencebegrænsning som omhandlet i § 2, stk. 1, medfører eller må antages at ville medføre urimelige priser eller forretningsbetingelser, urimelig indskrænkning i den frie erhvervsudøvelse eller urimelig ulighed i vilkårene for erhvervsudøvelsen, påhviler det tilsynet at søge forholdet bragt til ophør ved forhandling med de pågældende enkeltvirksomheder eller sammenslutninger.

Bedømmelsen af, om priserne er urimelige, skal ske på grundlag af forholdene i virksomheder, der efter de foreliggende omstændigheder drives på en teknisk og kommercielt hensigtsmæssig måde.

Paragraffen undergik i folketinget nogle ændringer, som tilsignede en forenkling af reglerne. I tilfælde, hvor omkostningerne i en virksomhed ikke med rimelig sikkerhed kan fordeles på de enkelte varer, skal dette ikke udelukke tilsynet fra at skønne over rimeligheden af prisberegningen for hver enkelt vare, jfr. herved bestemmelsen i det oprindelige forslags § 12, stk. 2, sidste punktum, der udgik under behandlingen.